

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Nu er katten jo sluppet lidt ud af sækken, kan man sige, når det drejer sig om Dansk Folkepartis problematisering og kobling mellem det lovforslag, vi behandler i dag, og spørgsmålet om Østudvidelsen.

Jeg har sådan behov for at få Socialdemokratiets ordfører til at bekræfte, at den kobling eller det spil ikke er et, som vi herinde skal deltage i, og at det er nødvendigt at vi understreger – også fra Socialdemokratiets side – at spørgsmålet om Østudvidelsen er et spørgsmål for sig. Det spørgsmål tager vi for sig, og vi kobler det ikke sammen med den her problemstilling.

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Når nu hr. Bjarne Laustsen efterlyste eksempler, vil jeg godt supplere med yderligere et:

Der er en medarbejder fra Erslev på Mors, der har oplevet, at hun er blevet skilt, som hun skriver, fra et godt venskab, som en tredje part pludselig kommer og splitter ad, selv om hverken hun eller hendes ven ønsker det.

Hun meldte sig i 1988 som 18-årig ind i Den Kristelige Fagbevægelse, som havde overenskomst med Thy Champignon, hvor hun arbejdede. I 1994 gik det galt for første gang. Helle Thøgersen fik arbejde hos Ingabo Møbler A/S.

Hun skriver: Jeg skulle flytte til Træ-Industri-Byg, men jeg forsøgte at trække overflytningen så længe som muligt, selv om de rykkede for den to gange om ugen. Til sidst kom tillidsmanden selv med papirerne. Så var jeg nødt til at skrive under.

Her er vel heller ikke tale om tvang?

Formanden:

Hr. Jan Petersen. Derefter har jeg hr. Jens Vibjerg og hr. Kristian Thulesen Dahl på listen.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Vi kan jo også beskæftige os med hr. Freddy Dams eksempler i udvalget. Jeg går ud fra, at hun selv søgte jobbet. Der er jo god beskæftigelse i øjeblikket, men jeg ved ikke, om der er det i det område.

Til hr. Lars Barfoed: Min bekymring går ikke på fagbevægelsens generelle medlemstal. Min bekymring går på, at i nogle hjørner af det danske arbejdsmarked belønner man det ikke at være organiseret. Det åbner, og det kan åbne for

faldende lønninger; det kan give adgang til mere underbetaling; det kan give adgang til, at der simpelt hen kommer mere ulighed på dele af arbejdsmarkedet. Jeg nævnte i min ordførertale, hvilke dele af arbejdsmarkedet vi er bekymrede for.

Det vil jeg også bruge som udgangspunkt for det, jeg vil sige til hr. Anders Samuelsen: Ja, der er meget taktisk i det her; man må ikke koble, man må koble, man må ikke koble. Det, der er centralt for os, er, at de faglige instrumenter er intakte, og dernæst at vi i forhold til Østudvidelsen, som vi er positive over for og ønsker, at de mennesker, der kommer og arbejder på vores arbejdsmarked, bliver ordentligt modtaget og får ordentlige forhold, med det udgangspunkt sikrer de mekanismer, hvor vi skal drøfte, hvordan de generelt skal være indrettet.

Det er ikke bare i forhold til Østudvidelsen, men også i forhold til den reelle situation, at Danmark efterhånden på visse områder generelt har vandrende arbejdstagere, og at vi har et globalt arbejdsmarked. Derfor er der et enormt behov for at sørge for, at vores overenskomstsystem og vores instrumenter er intakte.

Det er for så vidt kun den appel, jeg har afleveret til Dansk Folkeparti. Det er det samarbejde, som jeg har bedt om, at vi kunne få op at stå. Jeg håber faktisk, at det kan lade sig gøre, for jeg mener, at det er en vigtig del af det.

Jeg vil ikke udelukke, at Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet ser forskelligt på det her, men i givet fald vil det ikke være noget nyt. Det er vist en århundredgammel uenighed, som vi har levet med i bedste velgående.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Politisk kan jeg måske godt være tilfreds med, at hr. Jan Petersen og Socialdemokraterne overhovedet ikke lytter til medlemmerne ude i marken, de mennesker, det handler om, de mennesker, der gerne vil have frihed. Men for de mennesker, det handler om, er det alligevel bekymrende, at hr. Jan Petersen og Socialdemokratiet åbenbart mere lytter til den del af fagbevægelsen, der ikke tror, at den er dygtig nok til selv at skaffe medlemmerne; at de skal tvinges ind.

Var det nu alligevel ikke smartere, at man efterhånden lyttede mere til de mennesker, det handler om derude, end til de få fagforeningsbosser, der ikke tør tage konkurrencen op med de fagforbund, der kan levere den vare, som